

[Engell]

søge at gøre vores indflydelse gældende i forhold til Europa.

Nordisk Råd kan med en langt større deltagerkreds i det europæiske samarbejde få større betydning for fremtiden, end Nordisk Råd har haft det gennem de seneste år. Men skal den opgave løftes, forudsætter det, at vi finder en form på samarbejdet, så Nordisk Råd og dets institutioner får større betydning, ikke mister dynamik eller interesse.

Vi vil også være opmærksom på, at der kan være en risiko for, at det nordiske samarbejde efterlader de lande, som ikke er medlemmer af EU, uden for debatten. Derfor mener jeg, det er vigtigt, at vi er opmærksom på det ansvar, vi har i forhold til Vestnorden, Island, Grønland og Færøerne. Det er vigtigt, at vi fastholder det fællesnordiske samarbejde inden for Nordisk Råd og ikke regionaliserer samarbejdet i dets form og indhold.

Udenrigs- og sikkerhedspolitik er jo, som ministeren sagde det, ikke på dagsordenen i Stockholm i næste uge, men det er nok helt uundgåeligt, at vi hæfter os ved og understreger betydningen af den kolossale indsats, som de nordiske lande udfører i det tidligere Jugoslavien. I Bosniens og Kroatiens sneklædte bjergkløfter står Nordens soldater på vagt og udfører en kæmpeindsats i det fredsbevarende arbejde. Og fra Nordisk Råd bør der derfor selvfølgelig også komme en utvetydig tak og påskønnelse for den indsats, som vore soldater udfører efter beslutning i de nordiske parlamenter og regeringer.

Vi har fortsat en stor og betydningsfuld rolle at spille, ikke bare gennem samlede aktioner i det tidligere Jugoslavien, men også gennem den politiske og økonomiske indsats over for de baltiske stater og Rusland. Ministeren kom i sin tale ikke så meget ind på Baltikumproblematikken, men jeg ved bl.a. fra den glimrende kronik, ministeren forleden skrev i Berlingske Tidende, at det er et spørgsmål, der optager ham og regeringen.

Vi er enige i, at Danmark og de nordiske lande har helt særlige forpligtelser i forhold til de baltiske stater. Vi kan nemlig gøre en masse, som andre europæiske lande ikke kan, og det giver os et særligt ansvar, både når vi taler om økonomisk bistand, politisk dialog og støtte i forhold til den store nabo og om en udvikling af det kulturelle og mange andre former for samarbejde.

Vi lægger vægt på, at den profil, som Danmark har haft i de baltiske lande, efter at de opnåede og genvandt deres selvstændighed, fastholdes og styrkes, og derfor skal vores opfordring også være, at vi fortsætter og forstærker både den politiske og den mere direkte økonomiske indsats i forhold til tidligere år.

Selv om den rekommandation fra den konservative gruppe i Nordisk Råd, der opfordrede regeringerne til at fastholde kravet om tilbagetrækning af de russiske styrker fra Baltikum, er afskrevet, må der ikke herske tvivl om, at vi ønsker at fastholde presset over for Rusland og holde regeringerne fast i forhold til det ansvar, der er på det område.

Ministeren var i sit indlæg også inde på fornyelsen af det nordiske samarbejdes former, som indtrådte, i og med at statsministrene påtog sig et mere direkte ansvar for arbejdets udvikling gennem det aktive formandskab. Jeg synes endnu, at det må komme an på en prøve, hvor stor betydning det får for det nordiske samarbejde. Endnu har vi ikke set det manifesteret, synes jeg, på nogen voldsomt handlekraftig måde, og den dynamik i samarbejdet, som mange har efterlyst, har vi vel heller ikke ganske oplevet endnu. Om der kommer til at lyde nye toner fra det nye formandskab, må indlæggene i Stockholm jo vise.

Finans- og økonomiministre har i går fremlagt rapporten om nordisk samarbejde for øget beskæftigelse. Jeg synes, at den nordiske ministers betragtninger om, at det primære ansvar for at skabe de rette rammer for at sætte skub i økonomien ligger hos de nationale myndigheder og ikke i Nordisk Råd, er meget realistiske. Det er naturligvis helt afgørende, at det problem, som er et af de allerstørste i det nordiske område, nemlig arbejdsløsheden, også afspejler sig i Nordisk Råds debat. Men det er og forbliver en putten blå i øjnene, hvis man tror, at vi igennem socialdemokratiske sysselsætningsforslag på Nordisk Råds sessioner skaber nogen som helst form for ægte, holdbare arbejdspladser i Norden. Kendsgerningen er, at de eneste, som hidtil har fået beskæftigelse gennem de planer, så vidt jeg kan se, er de medarbejdere, som er blevet sat til at udarbejde planerne.

Det spørgsmål skal løses af landene, og det skal løses i en større europæisk sammenhæng; det løser vi ikke inden for Nordisk Råd. Men